

- 5) Czy artykuł 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który ustanawia „zasadę zanieczyszczający płaci”, stoi na przeszkodzie podatkowi od wytwarzania wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych powstałych w wyniku wytwarzania energii jądrowej, który obciąża tylko sektor energetyki jądrowej z pominięciem wszelkich innych sektorów mogących wytwarzać takie odpady, w związku z czym inne przedsiębiorstwa prowadzące działalność, w której wykorzystują materiały lub źródła jądrowe, nie są opodatkowane, pomimo ich oddziaływania na wartości związane z ochroną środowiska naturalnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 55)

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotycząca działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych Artykuły 3 i 5 (Dz.U. 2006, L 33, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 7 lutego 2018 r. – Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. / Administración General
del Estado**

(Sprawa C-83/18)

(2018/C 182/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U

Strona pozwana: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada „zanieczyszczający płaci”, wyrażona w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 20 i 21 Karty praw podstawowych [Unii Europejskiej], które wyrażają podstawowe zasady równości i niedyskryminacji odzwierciedlone w przepisach art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/72/[WE] ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim ma na celu między innymi stworzenie konkurencyjnego i niedyskryminującego rynku energii elektrycznej, mogącego podlegać zmianom wynikającym tylko z przyczyn związanych z ogólnym interesem gospodarczym, w tym z ochroną środowiska, stoi na przeszkodzie ustanowieniu podatków obciążających wyłącznie przedsiębiorstwa wytwarzające energię elektryczną, które wykorzystują energię jądrową, jeżeli prawdziwym celem wspomnianych podatków nie jest ochrona środowiska, lecz zwiększenie dochodów systemu finansowania energii elektrycznej tak, aby przedsiębiorstwa te przyjmowały na siebie większe obciążenie w finansowaniu deficytu taryfowego w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami, które prowadzą tę samą działalność?
- 2) Czy na konkurencyjnym i wolnym od dyskryminacji rynku energii elektrycznej wspomniane europejskie przepisy uniemożliwiają wprowadzenie podatków środowiskowych, w przypadku, gdy jest to uzasadnione nieodłącznie związanym z działalnością jądrową skażeniem, ale nie ustanowiono żadnych konkretnych regulacji prawnych (uzasadnienie zawiera preambuła ustawy), skutkiem czego w odniesieniu do podatku od wytwarzania wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych nie ujęto w tekście prawnym o charakterze normatywnym internalizacji kosztów, które należy pokryć, a w odniesieniu do składowania odpadów promieniotwórczych również brak konkretnych regulacji, ponieważ koszty gospodarowania i składowania są już pokryte innymi podatkami, a ponadto nie określono jasno celu, na jaki zostaną przeznaczone wpływy z podatków, i wspomniane przedsiębiorstwa są zobowiązane do przyjęcia na siebie związanej z tym odpowiedzialności cywilnej do kwoty w wysokości 1,2 mld?
- 3) Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/72/WE, zgodnie z którym szczególne obowiązki po stronie sektora energetyki jądrowej, które należy nałożyć ze względów interesu ogólnego, w tym ochrony środowiska naturalnego, powinny być jasno określone, przejrzyste, niedyskryminacyjne i weryfikowalne, stoi na przeszkodzie podatkowi określonym w ustawie 15/2012, w przypadku gdy cel związany z ochroną środowiska i uwagi określające podatki środowiskowe nie są skonkretyzowane w części aktu prawnego o charakterze normatywnym?

- 4) Czy zasada „zanieczyszczający płaci”, ustanowiona w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasada równości i zasada niedyskryminacji, określone w art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 3 i 5 dyrektywy 2005/89/WE⁽²⁾, których celem jest zapewnienie „właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej” oraz zobowiązują państwa członkowskie do zagwarantowania, że „wszelkie środki przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą są niedyskryminacyjne i nie stanowią nadmiernego obciążenia dla uczestników rynku”, stoją na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, które obciążają finansowaniem deficytu taryfowego ogół przedsiębiorstw sektora energii elektrycznej, ale nakładają na przedsiębiorstwa sektora energetyki jądrowej (oprócz elektrowni wodnych uznawanych za prowadzące działalność związaną z energią odnawialną) szczególnie duże obciążenia podatkowe, większe niż w przypadku innych podmiotów działających na rynku energetycznym, które nie muszą ponosić takich obciążeń, przy czym niektóre spośród nich powodują większe zanieczyszczenie, a wspomniane obciążenia podatkowe są uzasadnione względami ochrony środowiska z uwagi na zagrożenia i niepewność nierozdzielnie związane z działalnością jądrową, lecz nie określono kosztów, nie ustalono przeznaczenia wpływów z podatków na cele w zakresie ochrony środowiska, przy czym koszt gospodarowania odpadami i ich składowania jest już pokryty z innych podatków, a przedsiębiorstwa z sektora energetyki jądrowej przyjmują na siebie odpowiedzialność cywilną, w związku z czym przepisy te zakłócają wolną konkurencję zgodną z wymogami zliberalizowanego rynku wewnętrznego poprzez faworyzowanie innych podmiotów wytwarzających energię elektryczną, które nie muszą ponosić takich obciążeń związanych z podatkami, pomimo że wykorzystują bardziej zanieczyszczające źródła wytwarzania?
- 5) Czy artykuł 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który ustanawia „zasadę zanieczyszczający płaci”, stoi na przeszkodzie podatkowi od wytwarzania wypalonego paliwa jądrowego i odpadów promieniotwórczych powstałych w wyniku wytwarzania energii jądrowej, który obciąża tylko sektor energetyki jądrowej z pominięciem wszelkich innych sektorów mogących wytwarzać takie odpady, w związku z czym inne przedsiębiorstwa prowadzące działalność, w której wykorzystują materiały lub źródła jądrowe, nie są opodatkowane, pomimo ich oddziaływania na wartości związane z ochroną środowiska naturalnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylająca dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 55).

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotycząca działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych Artykuły 3 i 5 (Dz.U. 2006, L 33, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Noord-Nederland
(Niderlandy) w dniu 12 lutego 2018 r. – Openbaar Ministerie / ET**

(Sprawa C-97/18)

(2018/C 182/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Noord-Nederland, ośrodek zamiejscowy w Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: ET

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 1 decyzji ramowej 2006/783/WSiSW⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że w ramach wykonywania w Niderlandach przekazanego przez państwo wydające nakazu konfiskaty można zastosować areszt porządkowy w rozumieniu art. 557c Wetboek van Strafvordering (kodeksu postępowania karnego), mając na uwadze m.in. orzeczenie Hoge Raad z 20 grudnia 2011 r.⁽²⁾, z którego wynika, że areszt porządkowy należy uznać za karę w rozumieniu art. 7 ust. 1 EKPC?